

Ποικιλία λαών και ηθών

μικρά θεατρικά δρώμενα

(* για το ppt) (συνοδεύεται και από ανάλογες μουσικές)

Παρουσιαστής: Κυρίες και κύριοι, χαίρετε! Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας καλωσορίσουμε στην εκπομπή μας «ήθη και έθιμα λαών και χωρών». *Σήμερα θα επιχειρήσουμε μια σύγκριση στον τρόπο ζωής της Ελλάδας και διαφόρων άλλων χωρών. Θα παρακολουθήσουμε από κοντά γεγονότα και καταστάσεις έτσι όπως πραγματοποιούνται σε κάθε χώρα και φανερώνουν την ιδιαιτερότητα κάθε λαού, την ποικιλία στις συνήθειες κάθε τόπου. Τα συμπεράσματα θα αφήσουμε να τα βγάλετε μόνοι σας. Καλή θέαση.

A1. *Όπως ίσως γνωρίζετε το Παρίσι είναι μια ευρωπαϊκή πόλη με πολλά κι εκλεκτά εστιατόρια. Βρισκόμαστε σε ένα ακριβό εστιατόριο κοντά στην αψίδα του θριάμβου L' arc de Triomphe. *Η Valerie και η Janette αποφασίζουν να γευματίσουν μαζί. Ο * πορτιέρης σωστό άγαλμα κι ο *σερβιτόρος σε άμεση ετοιμότητα.

-- S' il vous plait, entrez. *Παρακαλώ, καθίστε, asseyez vous. (προσεκτικά κάθονται στις καρέκλες)

-- Merci.

-- Μπορείτε να δείτε το menu και να διαλέξετε. Voila madame.

--Τι έχετε; Quelle specialite;

-- Boeuf Bourguignon Canard al' orange Croque-monsieur Cassoulet Escargots à la Bourguignon

--Oui, tres bien. Εγώ θα πάρω *Canard al' orange , πάπια με πορτοκάλι, c' est delicieux! Εσύ τι θα πάρεις Valerie;

-- Εγώ θα ήθελα Escargots à la Bourguignon. *Τα σαλιγκάρια είναι η αδυναμία μου.

-- Πολύ ωραία, δύο πιάτα με εξαιρετικές specialite. Magnifique

-- Bien sur. Ξέρουμε από γεύσεις (περιμένουν και συζητάνε κρύα, έρχονται τα πιάτα τρώνε κι έρχεται ο λογαριασμός).

--* Πώς είναι η κατάσταση στη δουλειά, Janette;

-- Πολύ κουραστικά, αλλά οι αποδοχές είναι ικανοποιητικές. Εσένα;

-- Η εταιρεία είναι μακριά από το σπίτι μου, *αλλά με το μετρό φτάνω σε 5 λεπτά! cinq minutes, tres tres vite!

-- Ω, να πληρώσουμε το λογαριασμό. Alors.... *Canard al' orange κοστίζει 19,50 ευρώ και 1/2 από τη σαλάτα και ½ από το κρασί ... 28, 20 για μένα...

-- Et moi;; εγώ Escargots à la Bourguignon κοστίζει 17, 80 και 1/2 σαλάτα και ½ από αναψυκτικό 26, 50 ευρώ! (βγάζουν ψηλά, κέρματα ακριβώς ο καθένας και φεύγουν)

-- Tres bien. Πολύ ωραία. Θα συνεννοηθούμε για άλλη φορά. Au revoir! A tout a l' heure!

-- A bientôt! Εις το επανιδείν.

A2. *Ας μεταφερθούμε τώρα σε μια παραδοσιακή ταβέρνα στην Ελλάδα. Ο Βασίλης, ο Στέφανος και ο Νίκος πάνε για μεσημεριανό στο φημισμένο ταβερνάκι του Μήτσου. (φωνές, γέλια).

--Ε, παιδιά, να κάτσουμε σ' αυτό το τραπέζι που έχει και καλή θέα.

-- Ναι, εδώ είναι μια χαρά! *Παιδί, έλα λίγο να μας στρώσεις.

-- Καλώς τους, τι θα πάρετε;

-- Τι έχετε;

-- Λοιπόν, έχουμε της ώρας, ψημένα στα κάρβουνα παϊδάκια, σουβλάκια, μπριζόλα χοιρινή, μπριζόλα μοσχαρίσια, χωριάτικο λουκάνικο, μπιφτέκι γεμιστό, σουτζουκάκια, κοτόπουλο...

-- Τέλεια, παιδιά εγώ λέω να μας φέρει μια πιατέλα* από όλα. Τι λέτε;

-- Ναι, ναι βάλε από όλα και μπόλικά.

-- Πού σαι; Ρίξε και καμιά σαλάτα χωριάτικη. Βάλε και μία τζατζίκι και μία καυτερή.

-- Έφτασε.

--Τι γίνεται, βρε παιδιά; Χαθήκαμε. Πείτε κανένα νέο; Λέγε, Βασίλη. Πώς τα βγάζεις πέρα στη δουλειά;

--Άσε,* μη μου το θυμίζεις. Καλά είμαστε εδώ. Τι να πω. Τρωγόμαστε μέσα στο γραφείο απ' το πρωί ως το βράδυ. Χαμός. Όλοι οι φωνακλάδες εκεί μέσα μαζεύτηκαν.

--Μη μιλάς,* εσύ τουλάχιστον έχεις κι ένα διπλανό γραφείο να ξεδίνεις λίγο. Τι να πούμε κι εμείς που είμαστε όλοι στον ίδιο χώρο ο ένας πάνω στον άλλο; Κι από φωνές και τσακωμούς άλλο τίποτα.

-- Παιδιά,* εγώ πάλι είμαι τυχερός. Έχω ένα καταπληκτικό αφεντικό, μαζί πίνουμε το καφεδάκι μας κάθε πρωί, κάνουμε και διάλειμμα για μπουγάτσα... κι όλα πάνε καλά.

-- Εντάξει, Μπάμπη, αλλά μην ξεχνάς ότι είσαι ανιψιός της γυναίκας του. Σε έχει στα ώπα – ώπα.

--Έλα, παιδιά, ήρθε το φαΐ.* Αφήστε τα λόγια και ορμάτε.

(τρώνε, μιλάνε)

--Παλικάρη, φέρε μας και κανένα *γλυκάκι. Μπράβο, είσαι και ο πρώτος. Πού 'σαι το λογαριασμό σε μένα.
 --Ε, παιδιά κομμένα. Σήμερα κερνάω εγώ.
 --Σε παρακαλώ, είναι η σειρά μου. *Δε σας κέρασα που διορίστηκα.
 --Άντε αφήστε τα χαζά. Δώσε σε μένα το λογαριασμό. Κερνάω γιατί πήρα προαγωγή...
 --Ας είναι, όμως τώρα θα πάμε για καφέ και θα κεράσω εγώ.
 --Μέσα!!! (μουσική, φεύγουν με κέφι)

B1. *Ας μεταφερθούμε τώρα στη Βρετανία και ας περπατήσουμε στο κέντρο του Λονδίνου. Πλησιάζουμε την πιάτσα ταξί κοντά στο Big Ben.*

-- Taxi! Please!Ταξί;!
 -- Goodmorning, Madame. Πού θέλετε να σας πάω;
 -- Στο αεροδρόμιο του Heathrow please.
 --Παρακαλώ να βάλουμε τη βαλίτσα πίσω. Give me your baggages.
 -- Of course. Πάρτε την.
 -- (πρώτα βάζει ο ίδιος τη ζώνη του) Φορέστε παρακαλώ τη ζώνη σας για να ξεκινήσουμε. Your seatbelt.
 -- Thank you.*
 --Τι ώρα είναι η πτήση σας; What time is your flight;
 --Στις 10.30. Πιστεύω να προλαβαίνουμε.
 --Of course, έχουμε 3 ώρες μπροστά μας. Σε 35 λεπτά με σταθερή ταχύτητα θα είμαστε εκεί. Ξεκινούμε.
 (απόλυτη σιωπή στη διαδρομή).
 --*Φτάσαμε. 20 ευρώ, twenty euros.
 -- Ορίστε. Here you are.
 -- Thank you. Good flight. Καλή σας πτήση.

B2. *Ας δούμε τώρα μια αντίστοιχη διαδρομή με ταξί στην Αθήνα.*

(μια αναμαλλιασμένη, βιαστική, τρέχει και φωνάζει)

--Ταξί, ταξί!!!*
 -- Τι θέλει η κυρία;
 -- Γρήγορα. Πήγαινε με στο αεροδρόμιο. Τρέχα!
 -- Αργήσαμε, μαντάμ;
 -- Μόνο αργήσαμε, σε μια ώρα πετάω! Θα προλάβω;

- Μας προσβάλεις κυρία, σίγουρα θα προλάβουμε. Έμπα μέσα. Ρίξε πίσω τη βαλίτσα σου.
- Α, μάλιστα πολύ ωραία. (αμήχανα). (Προσπαθεί να βάλει τη ζώνη της) Εσείς δε θα βάλετε ζώνη;
- Τι λες, κυρία μου; Τόσα χρόνια στο τιμόνι, όχι να φοράω και ζώνη. Κάτσε να βάλω και κανένα τραγουδάκι να φτιάξουμε κέφι, γιατί αλλιώς δε βγαίνουν οι διαδρομές. Δεν παλεύεται το τιμόνι χωρίς μουσικούλα... κατάλαβες; (κλαρίνο, παραδοσιακά)
- Κατάλαβα, κατάλαβα...
- *Λοιπόν, για πού με το καλό; Ταξιδάκι αναψυχής ή για δουλειές;
- Για δουλειές τρέχω. Για υποθέσεις της εταιρίας.
- Ε, τότε μη σκας, καλή μου κυρία. Κι αν δεν προλάβεις σήμερα, θα πας αύριο. Μην αγχώνεσαι. Χαλαρά. Μια ζωή την έχουμε. *Θες μια καραμελίτσα για το λαιμό; Εγώ που λες στο τιμόνι τόσα χρόνια έχω γνωρίσει κόσμο και κοσμάκη... (μιλάνε σιωπηλά.... Κόρνα, φρενάρισμα απότομο) σιγά ρε φίλε! *Τι κάνεις;;; Βγάλε φλας! Νύχτα το πήρες το δίπλωμα! Πωωω! Τι περιμένεις! Γυναίκα ήταν! Γυναίκα στο τιμόνι, ο θάνατος ζυγώνει!
- Αχ, φτάσαμε. Πιστεύω να προλάβω. Τι σας οφείλω;
- Κοίτα, καλή μου κυριούλα, σήμερα είναι και διπλή ταρίφα λόγω των εορτών. Με 30 ευρώ καθάρισες.
- Πόσο;;
- Είναι βλέπεις και οι αποσκευές...
- Ααα, καλά που μου το θύμισες. Η βαλίτσα μου. (την αρπάζει και τρέχει)

Γ1. *Από τη Βρετανία θα περάσουμε στο Βέλγιο για να δούμε από κοντά την αναμονή των πελατών σε ένα μεγάλο κατάστημα γνωστής αλυσίδας Super Market.

(μια ουρά 7 ανθρώπων περιμένουν ακίνητοι, η κοπέλα στο ταμείο ταχύτατα χτυπά τα προϊόντα)

--la prochaine, s' il vous plait!

-- Την κάρτα σας...

--Voila.

--32 euros. Merci. --la prochaine, s' il vous plait!.... (όλοι μηχανικά περνούν και τελειώνουν αμέσως με γρήγορη μουσική)

Γ2. *Και τώρα ας δούμε μια αντίστοιχη σκηνή στο σούπερ μάρκετ μιας συνοικίας σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας όπως είναι η Λάρισα.

(Στο ταμείο μία με καφέ, χαλαρή... στην ουρά τρεις)

--Τι κάνουμε; Τι ψωνίσαμε;

--Σαμπουάν σε προσφορά.

--Καλά κάνεις. Κι εγώ χθες αυτό πήρα. 1+1. Συμφέρει.

--Κοπελιά, μήπως λίγο πιο γρήγορα.

--Μισό λεπτό, κύριε. *

(η από πίσω κυρία...)

--αχ, τι είπατε; Αυτά τα σαμπουάν είναι σε προσφορά; Να πάρω κι εγώ; Σε ποιο ράφι είναι;

Αχ, μου κρατάτε λίγο τη θέση;

--'Όχι, κυρία μου, άμα φύγετε θα τη χάσετε. Τι το περάσαμε εδώ;

--Λοιπόν, 38 ευρώ και 62 λεπτά. Σακουλίτσες να χτυπήσω;

--'Όχι, όχι έχω φέρει από το σπίτι!

(εμφανίζεται μία βιαστική)

--αχ, σας παρακαλώ μπορώ να περάσω;; έχω μόνο μια σάλτσα και λίγο κασέρι. Βιάζομαι.

--'Όχι, κυρία μου, κι εμείς βιαζόμαστε.

--έχω αφήσει το μωρό μόνο στο σπίτι... έβαλα και το φαγητό στο μάτι, να πήρα και τη σάλτσα να βάλω λίγο...

--Ε, και τι να κάνουμε. Κι εγώ είμαι από έξω παρκαρισμένος με αλάρμ. Τέλος πάντων, πέρνα κι εσύ. Μην πάθει τίποτα και το μωρό σου κι έχουμε τύψεις μετά.

--Αχ, σας ευχαριστώ... Λίνα μου, χτύπα λίγο γρήγορα αυτά τα δύο...

-- Κάτσε να πιω μια γουλιά από το καφεδάκι μου, γιατί ψόφησα εδώ από το πρωί... κι έχω ένα πονοκέφαλο... άντε και φιλιά στη μπέμπα.

Δ1. *Θα ταξιδέψουμε και στη Γερμανία. Ερχόμαστε τώρα σε μια συγκινητική στιγμή για κάθε οικογένεια. Την ώρα που η μάνα αποχαιρετά την ενήλικη πλέον κόρη της που ξανοίγεται στη ζωή. Μεταφερόμαστε σε ένα μεσοαστικό σπίτι στη Φρανκφούρτη.

--* Arilda!

-- Ναι, μητέρα.

--Έλα εδώ παιδί μου. Έγινες πλέον 18 χρονών. Είσαι ενήλικη. Ήρθε η ώρα να φύγεις από το σπίτι. Πρέπει να αναλάβεις ευθύνες, να βρεις εργασία, να παλέψεις στη ζωή.

-- Το ξέρω, μητέρα και είμαι έτοιμη.

--Χαίρομαι γι' αυτό. Λοιπόν, συζητήσαμε με τον πατέρα σου και αποφασίσαμε πως για το ξεκίνημά σου θα σε βοηθήσουμε με το ποσό των 2.000 ευρώ. Από εκεί και πέρα θα δεις μόνη σου τι μπορείς να κάνεις για να βγάζεις τα έξοδά σου.

-- A, nein meine Mutter! Nein! 2000 Euro είναι λίγα. Πες στον πατέρα να μου δώσετε τουλάχιστον 4000.

-- Αδύνατον. Δε γίνεται. Να νοικιάσεις κάτι μικρό και οικονομικό. Αποφασίσαμε 2000.

-- Ζητάω 4000.

--Μην επανέρχεσαι. Το θέμα έχει λήξει. Θα βολευτείς με 2000.

-- Ich bestehe darauf. Επιμένω! Τουλάχιστον 3000.

--Μην επιμένεις. 2000.

--Επιμένω και θα επιμένω. 3000.

--Σταμάτα. Δεν υποχωρώ. 2000.

--Ζητάω 3000. Ich fordere!

--Δε γίνεται. Είπαμε 2000!

--3000!

--Λοιπόν, 2500!

--Έστω, 2500! Zustimmung!

--Σύμφωνοι! (δίνουν τα χέρια σαν επιχειρηματίες)

Δ2. * Μπορούμε τώρα να βρεθούμε σε μια μικρή ελληνική πόλη σαν την Πτολεμαΐδα για να παρακολουθήσουμε από κοντά μια ανάλογη οικογενειακή στιγμή.

(μπαίνει μια μάνα κλαίγοντας)

--*Αχ, Παναγιώτη μου! Παλικάρι μου! Πώς πέρασαν έτσι τα χρόνια! Πότε μεγάλωσες καμάρι μου! Ήρθε η ώρα να παντρευτείς, να κάνεις το σπιτικό σου! Πώς θα σε αποχωριστώ, παιδάκι μου!

-- Εντάξει, ρε μάνα, μην κάνεις έτσι. Δεν είναι και τόσο φοβερό.

--Αχ, πώς θα το αντέξω! Στην αγκαλιά μου σε μεγάλωσα. Τι θα τρως τώρα; Μόνο από τα χεράκια της μάνας σου έτρωγες εσύ... πώς θα ζήσεις.

--*Καλά, μανούλα μου, μην κλαις. Θα τρώω. Δε θα μένουμε νηστικοί. Κι εγώ ξέρω να μαγειρεύω. Τι ανησυχείς;

--Αχ, Παναγιώτη μου, θα σε χάσω. Θα στερηθώ το παιδί μου. Το στερνοπούλι μου, το μικρό μου το αγοράκι.

--Βρε μάνα, άσε τις υπερβολές. Ποιο μικρό αγοράκι; 30 χρονών έχω γίνει πια.

--Αχ, μη μου σπαράξεις την καρδιά. Σταμάτα. Δε θα με ξεχνάς τη μάνα σου. Θα έρχεσαι να σε βλέπω. Θα πεθάνω από τη στενοχώρια μου.

--*Θα έρχομαι, μανούλα μου γλυκιά, θα με βλέπεις, δε θα χαθούμε. Πώς κάνεις έτσι;; Εξάλλου, από πάνω θα μένω!

(φεύγουν και η μάνα ακόμη κλαίει).

--Παναγιωτάκη, τη ζακέτα σου να πάρεις!

Παρουσιαστής: Όπως αντιληφθήκατε από τα ρεπορτάζ *οι πολιτισμικές διαφορές είναι έντονες από τόπο σε τόπο. Σαφώς και τίποτε δεν είναι απόλυτο. Μπορούμε να συναντήσουμε ποικίλες καταστάσεις σε διάφορες χώρες. Βέβαια, τα διάφορα στερεότυπα και οι αστείες ιστορίες που κυκλοφορούν βασίζονται σε κάποια χαρακτηριστικά των λαών που αποτελούν και το ιδιαίτερο χρώμα τους... Κάθε τόπος και κάθε λαός έχει τις δικές του ομορφιές. Έτσι και η Ελλάδα μας! * Μπορεί να έχει αρκετά αρνητικά και οι Έλληνες να έχουν μπόλικά κουσούρια. Όμως ο τρόπος ζωής εδώ είναι μοναδικός κι ανεπανάληπτος, όπως συμβαίνει με κάθε χώρα. * Η ανθρωπιά, η επικοινωνία, η αγάπη, η φιλία ακόμα ανθίζουν, ακόμα υπάρχουν και δίνουν ομορφιά στην ελληνική κοινωνία. Ας μην αφήσουμε αυτό το ιδιαίτερο οικογενειακό και ζεστό κλίμα του τόπου μας και των ανθρώπων μας. * Αυτή η προσέγγιση είναι που κάνει την πατρίδα μας μοναδική κι ανεπανάληπτη, ανοιχτή σε όλους, φιλόξενη. * Κι ευχόμαστε πάντα να είναι η Ελλάδα γεμάτη φως και οι άνθρωποί της να έχουν μέσα τους ήλιο κι ουρανό! Αυτό τραγουδάμε και με ένα τραγούδι!

(Μια Ελλάδα φως: <https://www.youtube.com/watch?v=ZKg8grccbRQ>)